

A. A. Milne: Micimackó

Róbert Gida a háza előtt ült, nagyban erőlködve, hogy vízhatlan halinacsizmáját felhúzza. Meglátva a halinacsizmát, Micimackó mindjárt tudta, hogy nagyobb szabású Kaland készül, éppen ezért mancsa belső lapjával letörölte a mézet orra hegyéről, és kihúzta magát, hogy készen álljon, bármi történjék.

- Jó reggelt, Róbert Gida! - kiáltott harsányan és harciasan.
- Szervusz, Micimackó! Nem megy fel a csizma.
- Kellemetlen - mondta Micimackó.
- Nem támasztanád a hátad a hátamnak? Ugyanis folyton hanyatt bukom a nagy erőlködéstől.

Micimackó leült, nekifeszítette lábát egy buckának, hátát Róbert Gidának, és Róbert Gida néhány erőteljes rántással végre sikeresen felhúzta a csizmát.

- Ebben maradunk - jegyezte meg Micimackó. - Most mi lesz?
- Most az lesz, hogy felfedező utat szervezünk - mondta Róbert Gida, miközben felállt, leporolta magát, s köszönetet biccentett.
- Tejfelezőt? - kapta el a szót Micimackó mohón. – Amennyire emlékszem, még soha nem vettem részt tejfelezésben.
- "Felfedezőt" mondtam, ostoba kis medvém. F-et mondtam, nem T-t.

- Aha! - bólított Mackó. - Értem. - De nem mondtott igent.
- Felfedezzük az Északi-sarkot.
- Nagyszerű! - vigyorgott Mackó. - Régi tervem! Izé - mi az, hogy Északi-sark?

- Északi-sark? Na hallod, azt se tudod? Hát az a dolog, amit fel szoktak fedezni - tette hozzá Róbert Gida gyorsan és könnyedén, maga se lévén egészen biztos a dolgában.

- Értem! - mondta Micimackó. - És a medvék erre alkalmasak?
- Hogyne! És Nyuszi és Kanga és mindannyian. Nahát, ezt kell érteni felfedezés alatt. Okosabban is tennéd, ha fellármáznád a társaságot, míg én rendbe szedem a puskámat. Élelmezést is viszünk magunkkal.

- Micsodát?
- Amit enni lehet.
- Természetesen - mondta Mackó, mert ezt értette. - Csak azért kérdeztem, mert véletlenül úgy érttettem, "élelmezést" mondtál. Már futok is! - És eltalpalt.

Nyuszi volt az első, akivel találkozott.

- Hé, Nyuszi! - kiáltotta. - Te vagy az?
- Tegyük fel, hogy nem - mondta Nyuszi. - Ez nagyon érdekes lenne.
- Üzenetem van a számodra.
- Majd átadom magamnak.
- Elmegyünk mindannyian egy nagy tejfelező útra Róbert Gidával.
- És ha már elmegyünk, mi lesz? Mi az a tejfelezés?
- Valami csizmadolog, úgy sejtem.
- Aha.
- Igen. És valami sarkot fogunk felfedezni. Nem tudom, mifélet, és minek akarjuk felfedezni...
- Milyen ostoba vagy! Hát ha csizmadolog, akkor nyilván a csizma sarkáról van szó, azt fedezzük fel.
- Az lehet, látod. És viszünk magunkkal élel... izét, de ne ijedj meg, az ennivaló. Szaladok Malackáért, te meg kerítsd elő közben Kangát.

Faképnél hagyta Nyuszit, és Malackához talpalt. Malacka a padlón ült, boldogan fújdogálta egy pitypang pihéit, és közben mondogatta a szokásos verset, hogy most vagy a nyáron vagy jövőre vagy sohase lesz meg az a dolog, amire gondolt. Éppen ott tartott, hogy

sohase, és most azon törte a fejét, mire is gondolt, reménykedve, hogy az valami rossz dolog volt. Ekkor toppant be Mackó.

- Malacka - kiáltotta izgatottan már a küszöbről -, elmegyünk mindannyian tejfelezni, és elemóziát is viszünk! Keresünk valamit.

- Mit? - mondta Malacka aggodalmasan.

- Valamit.

- De nem valami Szenvedélyeset?

- Ilyesmit nem emlegetett Róbert Gida. Azt mondta, nincs benne T, hanem F van benne.

- Az baj - mondta Malacka elkomolyodva. - Az "fogat" jelent, nagy, éles fogakat. De ha Róbert Gida vezet bennünket, nem félek.

Fél óra alatt együtt voltak mindannyian, az Erdő szélén, és a Tejfelezés elindult. Elöl ment Róbert Gida Nyuszival, aztán Malacka és Micimackó - sorban utánuk Kanga, Zsebibabával a zsebében, majd Bagoly, utóbb Füles. A menetet Nyuszi rokonsága és üzletfelei rekesztették be.